קלא: הזרוע והלחיים פרק עשירי חולין

עין משפט נר מצוה

ם א מיי׳ פ״ו מהלכות מתנות עניים הל׳ כ ופ״ו מהל׳ תרומות הל׳ ג סמג לאוין רמד:

כ ב מיי׳ פ״ח מהלכות מעשר הל׳ ד:

כא ג מיי׳ פ״ע מהל׳ כלאים הל׳ כ סמג עשין קמב טוש״ע י״ד סי׳ סה סעיף ח:

כב ד מיי׳ פי״ב מהל׳ מעשר קרבנות הל׳ [ט] י:

מוסף רש״י

להזהיר לעני על שלו. עני הבא ליטול פאה ויש לו שדה אחיו או אחותו להניח לה פאה (גיטין יב:). תרומה לכהן. נתינתה לכהן (יבמות פו:). וכפר את מקדש הקדש. נעבודת סך ושניר של יום הכפורים כתיב, המכפרת על טומאת מקדש וקדשיו, זה לפני ולפנים. על טומאה שאירעה לפני ולפנים כגון נעמעמה לפני לפנים ושהה כדי שתטמא,דמחייבת לה על :היתה (שבועות יג.) אם נכנס תחת כעומאה אף לן יש יתיעה בתוך אחל הוא ולעיל מקרבי בפ״ק דשבועות (ג:) שמעיר זה מולה עליה להגין מן הישורין על שיתא לו ויבוא בעזרה (יומא סא.). זה היכל. על טומאה שאירעה בהיכל (שם) אם נעמעה בהיכל (שבועות יג.). מזבח כמשמעו. זה מזבח הזהב, אם הקטיר קטורת בטומאה וכשהיה (שם) לו: על טומאה שאירעה לאחם בחוצה ושהה כדי השתחוים, שזכו שיהא שהיה למי שנעמעה בעזרה (יומא שם) לו: שמחשיבים על טומאה שנעמ בחוכה, וכגון שהיה לו יתיעה בתחילה בשנעמ ונעלם ממנו טומאה זו, או העלם קדם ונעמ בו, ושניר הנעשה בפיום מבפר עד שיתא לו ויבוא קרבן עולה ויורד כדאמר בשבועות (מחוות צב: מכות יי). יכפר אלו העזרות. נכנס לעזרה בטומאה (שבועות שם). כהנים כמשמעו. ומכפר אם השניר על יקראל והם הפר על הכהנים (מחוות שם). מנחת כהנה. בת כהן, נאכלת. כל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל כתיב, אבל דהכא בטומאה ליטרפל בתכלת, וכן בחטת מנחתה נחלקת (שבועה כג.).

מסורת הש״ס

ו) [ניטין יב.], ב) כ״ב פא: יבמות פו, ע״ש מהוטת כו.. ג) [לקמן קלב.], ד) מנחות נה. שבועות יג: יומא פא., ה) [לקמן קלב.], ו) [לעיל קל: לקמן קלב.], ז) סוטה כב., ח) מכלן שייך עוד לעיל פ״ח, ט) [פסה פ״ו מ״ג], י) [פסה פ״ד מ״ו], כ) ב״ב שייך לע״ל, ל) [ויקרא יט, כג], מ) [דברים כד], נ) [ויקרא כג], ס) [לעיל כה:], ע) [לעיל קל:], פ) [ל״ל תפא ישראל],

תורה אור השלם

1. וּבְקֻצְרְכֶם אֶת קְצִיר אַרְצְכֶם לֹא תְכַלֶּה פְּאַת שָׂדְךָ בְּקֻצְרֶךָ וְלֶקֶט קְצִירְךָ לֹא תְלַקֵּט לֶעָנִי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: ויקרא כג כב
2. כִּי תִקְצֹר קְצִירְךָ בְשָׂדֶךָ וְשָׁכַחְתָּ עֹמֶר בַּשָּׂדֶה לֹא תָשׁוּב לְקַחְתּוֹ לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה יִהְיֶה לְמַעַן יְבָרֶכְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶךָ: דברים כד יט
3. כִּי תְּחַבֵּט זֵיתֶךָ לֹא תְפָאֵר אַחֲרֶיךָ לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה יִהְיֶה: דברים כד כ
4. וְכִפֶּר אֶת מִקְדַּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ יְכַפֵּר וְעַל הַכֹּהֲנִים וְעַל כָּל עַם הַקָּהָל יְכַפֵּר:
ויקרא טז לג
5. וְכָל מִנְחַת כֹּהֵן כָּלִיל תִּהְיֶה לֹא תֵאָכֵל: ויקרא ו טז

גליון הש״ס

גמ׳ ום״ם לא איקרו עם. עי׳ כרש״י בחומש כפ׳ וכיוצא יעזרו דשבט לוי מלו מניסם במדבר ויכוהוסף ס׳ ס׳ וכל העם הילודים במדבר לא מלו משמע לעיל לא איקרו עם:

לעזי רש״י

אשפיי״ר (דישאינובילי״ר). לישול את יופיו (של משהו).

כגון זרוע ולא זרוע. לאי זרוע ממש למה לי למימר כגון ליממ ושאר מתנות כהונה זרוע כו׳ אלא מדקאמר כגון נאו זרוע מיבי אלא דכתיבי דהייגו מעשר לאשון ואצטריך ליה למימר כגון זרוע לאי הוה אמר בהדיא מעשר לאשון הוה אמינא דיש״ה מתנות כהונה לכהי מגא כגון הזרוע ומכי קאמר ושאר מתנות כהונה שהן דומגת זרוע כגון מעשר לאשון מוציאין אכל זרוע עלמה לא דמספקא לן כך:

תא שמע כל דבר שבקדושה כו׳. תימה מאי פריך ליה לרב מהכא דילמא משום הכי אין מוציאין משום דמספקא ליה לאגא אי איקרו עם או לא וי״ל אלא משמע ליה שיהיה ספק לאגא ובפי׳ ר״ח גרס ליממ מסייע ליה כל דבר שבקדושה כו׳: לרבי

השכחה והפאה דכתיב [1]ובקוצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקוצרך ולקט קצירך וגו׳ [2]כי תקצור קצירך בשדך ושכחת עומר בשדה שנים שבאילן השכחה והפאה דכתיב [3]כי תחבוט זיתך לא תפאר אחריך ותנא דבי ר׳ ישמעאל שלא תטול תפארתו ממנו אחריך זה שכחה וכולן אין בהן טובת הנאה לבעלים מאי טעמא עזיבה כתיבא בהו ואפי׳ עני שבישראל מוציאין אותו מידו דכתיב ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזוב אותם [4]להזהיר עני על שלו ומעשר עני המתחלק בתוך הבית יש בו טובת הנאה לבעלים מאי טעמא נתינה כתיבא ביה ואפי׳ עני שבישראל מוציאין אותו מידו דאמר ר׳ אילעא גמר לגר לגר מהתם מה להלן מוזהר עני על שלו אף כאן מוזהר עני על שלו ושאר מתנות כהונה כגון הזרוע והלחיים והקבה אין מוציאין אותן לא מכהן לכהן ולא מלוי ללוי הא מלוי לכהן מוציאין אלמא איקרו עם כגון הזרוע ולא זרוע ומאי ניהו מעשר ראשון מעשר ראשון דלוי הוא כרבי אלעזר בן עזריה [5]דתניא [6]תרומה לכהן מעשר ראשון ללוי דברי ר׳ עקיבא ר׳ אלעזר בן עזריה אומר אף לכהן אימר דאמר ר׳ אלעזר בן עזריה אף לכהן לכהן ולא ללוי מי אמר אין [7]לבתר דקנסינהו עזרא אימר דקנסינהו עזרא דלא יהבינן להו משקל מיניהו מי אמר אלא כגון זרוע ולא זרוע ומאי ניהו מעשר ראשון ולבתר דקנסינהו עזרא ת״ש [8]השוחט לכהן ולעובד כוכבים פטור מן המתנות הא ללוי ולישראל חייב לא תימא הא ללוי ולישראל חייב אלא אימא הא לישראל חייב אבל ללוי מאי פטור אי הכי ליתני השוחט ללוי ולעובד כוכבים פטור מן המתנות ועוד הא תניא השוחט לכהן ולעובד כוכבים פטור מן המתנות ללוי ולישראל חייב תיובתא דרב אמר לך רב תנאי היא [9]דתניא [10]וכפר את מקדש הקדש זה לפני ולפנים אהל מועד זה היכל מזבח במשמעו יכפר אלו עזרות כהנים במשמעו עם הקהל אלו ישראל יכפר אלו הלויים ותניא אידך יכפר אלו עבדים מאי לאו בהא קמיפלגי דמר סבר איקרו עם [11]ומר סבר לא איקרו עם ורב אי סבירא ליה כהאי תנא לימא ואי סבירא ליה כהאי תנא לימא מספקא ליה אי כהאי תנא אי כהאי תנא דרש [12]מרימר הלכתא כוותיה דרב והלכתא כוותיה [13]דרב חסדא עולא [14]הוה יהיב מתנתא לכהנתא איתיביה רבא לעולא [15]מנחת כהנת נאכלת מנחת כהן אינה נאכלת ואי אמרת כהן ואפילו כהנת והכתיב [16]וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל אמר ליה רבי

מטונך

והשכחה והפאה. כולהו יליף לקמן. פרט ענניס הנוהגין בשעת בגירה[ס]: **לקט.** הנוהג בשעת קגירה[ע]: **שתים כאילן.** לקמן יליף להו: **אין בהן עוכה הגאה לבעלים.** אין בידם לתתן לכל מי שירלו אלא כל הקודם זכה ולקמיה מפרש טעמא: **מוליחין אם שלו מידו.** אם היה לו כרם או תבואה או אילן כופין אותו ליתן. אבל מעשר עני הוחיל וממתלק בתוך הבית יכולין בעלים לומר להאי עני **יהבי לך בהן עוכה הגאה לבעלים.** שבידו לתתן לאיזה עני שירלה ואבידו אומר לו הילך אלא זה ואין כל מעשרותיך לקרובי עני והייגו טובת הגאה דכר מועט: **ד׳ מפנות.** בריחת מפרש לה לקמן גריחת והדר מוחיב תיובתא: **אחריך זו שכחה.** שאינה אלא מאחריו כדתנן (פאה פ״ו מ״ד) שלפניו אינו שכחה שלאחריו שכחה זה הכלל כל שהוא בגד אחד אחוד שכחה שאינו בגד אחוד אינו שכחה. פאה בכרם גמר אחריך אחריך מזית דכתיב ביה לא תפאר אחריך. ואת״ל דבי רבי ישמעאל שלא אטול אפאירו היאגו לגומר לא אטול כל שהו פאירו לאון (לעיל לא) וכל אגוחתי אשכח דמשמע עקיבה ולאון (דברים כה) ויוגב גך נטל אח זגבך. אשפיי״ר אלעי״ו והייגו שלא אטול פאה[פ]: **כולהו עזיבה כתיבא בהו.** שאיגך להגיח אם בהפקר ולא שיאלקט. הגך דכתיב בהו אעזוב[צ] הני עזיבה והגך גמי כתיב בהו יהיה[ק] היינו בעזיבה דמשמע בהוייתו יהא שלא כחיבה בהו אחיה: **לא תלקט לעני ולגר וגו׳.** ומשמע לא אלקט אני מזהיר לעני: **אחיבה כתיב.** ואחת לגלי לגר ולימוד ולאלמנה (שם כו): **גמר לגר לגר מפאה.** מולקט קאיך לא אלקט לעני ולגר[ר]: **מה להלן עני מוזהר.** כלאחריך להזהיר עני על שלו: **אף מלוי לכהן מוליחין אלמא.** לוויס מיקרו עם ואמאי מוליחין אי מספקא ליה לרב מי איקרו עם או לא: ואחרגן **כגון זרוע ולא זרוע.** לאומר אאעמר מאחות בהוגה שהן בהאיגו עלמא דילמא לא אמרי אלא בזרוע שהיא מאחות לכהן מאי אאעמר כגון זרוע ולא זרוע עלמה דילמא לא מיקרו עם: **ומאי ניהו.** דמוליחין מלוי לכהן מעשר לאשון: ופריך **מעשר לאשון דלוי הוא.** ואאמאי מוליחין לוחו מידו לאחו לכהן: **אף לכהן.** דכל״ך מקוחות

מטונך

נקראו בהגיס לויס[ש] הלכך אע״ג דכאאעמר לאשון לוי כחיב ביה [במדבר יח] בהגיס אאי אאעמר דקנסינהו עזרא [עזרא ח] ואגיגה עאם וכהגיס ואגבי לוי לא אאעמר אס. אבל מקרא מפורש לא אאמיגן אאי עלו בימי עזרא דכחיב [נחמיה י] והיה הכהן בן אהרן עם הלויס במעשר[ת] הלויס למדנו שלא האמינוס על תרומת מעשר ולא היו מולקין להן מעשר בגורן אלא (דקנסינהו) בפני הכהגיס: ומהדר **אאמר דקנסינהו כו׳ משקל גמי מייהו מי אאמר.** בחמיה. אאמי הדרא אאקשיא לדוכחיה הא מלוי לכהן מוליחין: **אלא הכי קאאי קרן כגון זרוע.** מוליחין מלוי לכהן ולא זרוע עלמו. ואאי ניהו כגון זרוע לאשון דאאמר לא אאקרו עם אאי גמי לא איקרו עם: **כל דבר שבקדושה.** שאמור לויס כגון תרומה ומיוגא בהן מוליחין אית לוי לכהן: **ואאין כה אאוס קדוש כגון זרוע כו׳.** שבאאן מבהמות של חולין אין מוליחין אית לוי לכהן. אלמא פשיטא לן אלא אאקרו עם ואאאי אאקשיא ליה לרב: **כגון זרוע ולא זרוע.** דזרוע מוליחין לאיקרו עם והאי דקאאי לאאן מוליחין במעשר לאשון קאאר ובאר דקנסינהו עזרא ואיצטריך ליה לאאמועיגן לאע״ג דקנסינהו עזרא אלא[ע] למיאאי להו לידהו מיהא לא אקלון אאקלון לכהן. להכי נקט האאוחו לכהן לעליה לטבאת לאאיל בחגיגה (דברים יח) מאאת זוכאי הוכאה. **ואיבעי להו ולעובד כוכבים.** ואאן ידעאת לא״ם בהן[ב]: **וכפר אם מקדש הקדש.** בעבודת יום הכפורים: **לפני ולפנים.** מכפרת עבודה זו על הטומאה שאירעה בפנים דפר ושעיר של יוה״כ מכפרים על טומאת מקדש וקדשיו כדאאמרין בשבועות (דף כ.): **מזבח כאאשמעו.** על מי שעבד בטומאה במזבח אלא חיוב מקדש כגון נעמעמה במקדש דעבד אלא שהייה לאין כאן טומאת מקדש להיכא דנעמעמ בעזרה קי״ל בשבועות (דף טו.) הלכה למשה מסיני אלא מחייב על שיהיה כדי השתחוה: **יכפר אלו העזרות.** על טומאה שאירעה בעזרה על הכהגיס שגגגו ונכנסו בטומאה לעזרה. וכן לויס וישראלים ועבדים קרבי יחידי קדשים: **עבדיס.** כגעגים לאיהו גמי בעי כפרה דכל מלות שבאאה אינה בהן עבד מייב בהן [מגיגה ד.] וכל מקום דכחיב עוגש אים ואאה שיך [ב״ק טו.]: **דאר אאר אקרו עם.** ויהו בכלל עם הקהל הילכך וכפרה[ף] יחידי אעבדים אאת: **ואר אאר לא אקרו עם.** וכעי קרא: **הילכאא כרב.** ולא אקלין אייהו[ד] מזיק אאגות כהוגה או אוכלן אטוגן: **לכהגם.** בת כהן אאילו[ה] אאת אים לכיון דקלוסה לית להו לאיון אאורים לזרים הרי אוחרת בהן ולא דמי לתרומה ואי אאוס ואאן לכהן: **מנחת כהן גאכלת.** הגיריים כאגאת יבאמל: **מנחת כהן אינה גאכלת.** דכולה כליל דכחיב (שם ו) כליל תהיה: מטונך

Torah-Box.com diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com